

Žaloba podaná dne 5. července 2018 – Altice Europe v. Komise**(Věc T-425/18)**

(2018/C 341/31)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Altice Europe NV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: R. Allendesalazar Corcho a H. Brokelmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1, 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise C(2018) 2418 final ze dne 24. dubna 2018, kterým jí byla uložena pokuta za uskutečnění spojení v rozporu s čl. 4 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾ (věc M.7993 — Alticev. PT Portugal, řízení podle čl. 14 odst. 2);
- podpůrně uplatnil svou neomezenou pravomoc výrazně snížit pokuty uložené v člancích 3 a 4 uvedeného rozhodnutí; a
- v každém případě uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že byly porušeny čl. 4 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 EUMR a zásady legality a presumpce nevin, jelikož napadené rozhodnutí používá pojem „uskutečnění“ spojení v rozporu s jeho působností a smyslem.

Žalobkyně tvrdí, že pojem „uskutečnění“ spojení ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 EUMR vyžaduje víc než „možnost vykonávat rozhodující vliv“ na podnik a že žádný z prvků, o které se opírá napadené rozhodnutí, by nemohl vést k uskutečnění. Žalobkyně dále uvádí, že tím, že v napadeném rozhodnutí byl nepřiměřeně rozšířen pojem „uskutečnění“, došlo k porušení zásady zákonnosti uvedené v čl. 49 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a článku 7 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i presumpce nevin zaručené v čl. 48 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 6 odst. 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění a nesprávného právního posouzení tím, že v napadeném rozhodnutí bylo shledáno, že žalobkyně získala výlučnou kontrolu nad společností PT Portugal.

Napadené rozhodnutí obsahuje nesprávné právní posouzení a nesprávné skutkové zjištění, jelikož uvádí, že žalobkyně získala výlučnou kontrolu nad společností PT Portugal a že uskutečnila spojení tím, že získala výlučnou kontrolu nad společností PT Portugal.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného skutkového zjištění tím, že shledala porušení čl. 4 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 EUMR.

Předsmělní dohody údajně obsažené v kupní smlouvě měly povahu vedlejšího ujednání a nemohly vést k předčasnému uskutečnění spojení. Navíc žalobkyně nemohla ve skutečnosti vykonávat rozhodující vliv na společnost PT Portugal před uzavřením smlouvy. Komise se nemohla důvodně spolehnout na sedm skutečností, které jsou uvedeny v části 4.2.1 napadeného rozhodnutí, aby mohla shledat, že žalobkyně vykonává účinnou kontrolu nad společností PT Portugal. Konečně uvedené rozhodnutí obsahuje nesprávné právní posouzení a nesprávné skutkové zjištění v tom, že shledává, že předávání informací žalobkyni přispívá k závěru, že dochází k výkonu kontroly.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila zásadu *ne bis in idem*, zásadu proporcionality, zákaz dvojího trestání, a namítající protiprávnost ve vztahu k čl. 4 odst. 1 a čl. 14 odst. 2 EUMR.

Uložením dvou pokut témuž pachateli za stejné jednání na základě dvou právních předpisů, které chrání tentýž právní zájem, napadené rozhodnutí porušuje zásadu *ne bis in idem* zakotvenou v článku 50 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie a zákaz dvojího trestání, který patří mezi obecné zásady společné právním systémům členských států. Námitka protiprávnosti podle článku 277 SFEU se týká čl. 4 odst. 1 a čl. 14 odst. 2 písm. a) EUMR, což by umožňovalo Komisi postihnout téhož pachatele dvakrát za jediné jednání, které již bylo sankcionováno podle čl. 7 odst. 1 a čl. 14 odst. 2 písm. b) EUMR.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že pokuty jsou protiprávní a porušují zásadu proporcionality.

Napadené rozhodnutí porušuje čl. 14 odst. 2 EUMR, neboť ukládá žalobkyni pokuty, přestože chybí nedbalost či záměr anebo jakékoli jiné porušení cílů unijních pravidel pro kontrolu spojování. Napadené rozhodnutí porušuje článek 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie tím, že neuvádí odůvodnění týkající se výše pokut. Napadené rozhodnutí dále porušuje zásadu proporcionality tím, že ukládá druhou pokutu podle čl. 14 odst. 2 písm. a) EUMR za stejné jednání, které již bylo sankcionováno podle čl. 14 odst. 2 písm. b) EUMR. Konečně pokuty porušují zásadu proporcionality, jelikož napadené rozhodnutí při stanovení jejich výše náležitě nezohlednilo veškeré relevantní okolnosti.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1) („EUMR“).

Žaloba podaná dne 11. července 2018 – Bizbike a Hartmobile v. Komise

(Věc T-426/18)

(2018/C 341/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bizbike (Wielsbeke, Nizozemsko), Hartmobile BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: R. MacLean, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

— zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/671 ze dne 2. května 2018, kterým se zavádí celní evidence dovozu elektrických jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky, (¹) z důvodů uvedených v žalobě; a

— uložil Evropské komisi a případným vedlejším účastníkům řízení náhradu nákladů řízení.